

Inclusieve vrede in het Nederlandse en Europese defensiebeleid, naar een open gesprek...

Woensdag 26 oktober, Den Haag

Op 26 oktober komt een groep van 12 verschillende Nederlandse vredesorganisaties voor de tweede keer bijeen in Den Haag. Op 6 april waren zij daar voor het eerst op uitnodiging van de Quakers om na te denken over een gezamenlijk visiestuk over inclusieve veiligheid.

Vandaag was het dan zover: het stuk dat de afgelopen maanden geschreven is door het kernteam, wordt gepresenteerd aan de initiatiefgroep. Deze middag bevragen we het stuk en gaan we op zoek naar acties die we samen en individueel kunnen nemen om het concept van inclusieve veiligheid verder te verspreiden. In dit verslag vindt u een overzicht van wat er deze middag besproken is.

WELKOM EN VERWACHTINGEN

Henk van Apeldoorn heet allen welkom en legt het doel van de middag uit: te komen tot een plan voor maatschappelijk debat over inclusieve veiligheid. Na een speelse deep-democracy vorm van kennismaking identificeren onze verwachtingen. Deze zijn aardig gelijkvormig: niet praten maar doen, niet over punten en komma's, iedereen moet een goede korte pitch beheersen over inclusieve vrede om het aan wie dan ook uit te kunnen leggen, dat ieders verhaal mag landen vanmiddag, doorbreken van de stilte in het maatschappelijk debat rond vrede en veiligheid.

PRESENTATIE VAN HET STUK

Daarna vat Kees Nieuwerth het visiestuk samen, en zoekt naar aanknopingspunten bij politieke partijen. Sommige hebben duidelijke aanknopingspunten, o.a. PvdA, GroenLinks, D66, SP, andere niet of nauwelijks, zoals VVD, Christen Unie, CDA, PVV. Zowel met de eerste groep als met de laatste zouden we het gesprek aan moeten gaan om ons standpunt te vertolken.

Er volgt een discussie over het stuk, een aantal commentaren wordt gegeven.

Een is door Kees per mail ontvangen van Dialogue for peaceful Change, Jaap van der Sar. Hij vraagt zich af wie wij hiermee willen bereiken. Hoe gaan we om met mensen die anders denken dan wij (bepaalde redeneringen doen geen recht aan gevoelens van anderen: 'vermeende verlies van identiteit' (daar zit een oordeel in), rol marine bij inzet vluchtelingen, deze redt ook mensen. Negatief wegzetten van angst helpt ook niet, want die is er gewoon. In hoeverre zijn wij bereid mensen te benaderen die heel anders denken. Of alleen mensen die hetzelfde denken, maar daar nog niet zo over hebben nagedacht.

Carin Hereijgers geeft commentaar over gender, dit komt niet expliciet aan bod in het stuk vindt zij. Het is heel belangrijk dat vrouwen genoemd worden, bij hen aan te sluiten, dat maakt het makkelijker hen te mobiliseren. Er zijn verschillende manieren om dit op te lossen. Idem voor jongeren en migranten. Carin levert een passage aan over vrouwen om deze toe te voegen aan de tekst.

Kees Kalkman heeft commentaar op de suggestie in het stuk als zouden beveiligingsmaatregelen zinloos zijn. Dat maakt een verkeerde indruk. Als dat er zo staat, word je makkelijk weggezet als naïef gezelschap. Beveiligingsmaatregelen die niet stigmatiseren zijn effectief en geen enkel bezwaar. Dat kun je reële beveiliging noemen. Je kunt geen bezwaar maken tegen gewapende marechaussee voor de tweede kamer. Kees levert een regel aan om dit recht te trekken.

Maarten van der Werf werpt de vraag op wat we ondertekenen. Het proces, of het stuk? Het proces dekt het doel, onze zorg, en dat aan de hand van het specifieke stuk. Het accent ligt nu te veel op het stuk, dat feitelijk in ontwikkeling is, waarvan over een tijdje wellicht een vervolg-versie komt, die moet dan ook weer ondertekent worden? Ondertekening van een soort intentieverklaring is eenvoudiger, en het voorkomt verdere discussie over het stuk, dat niet meer en niet minder is dan een startnotitie. Dit zal op de website worden geplaatst. Alle aanwezigen zijn akkoord met ondertekening van deze ‘intentie’-verklaring, en zullen daarbij opgenomen worden als initiatiefgroep. Iedereen die zich hier bij aan wil sluiten is welkom.

NETWERK MAPPING

Na deze discussie doen we onder leiding van Henk van Apeldoorn een Mapping van ons netwerk. De volgende lijnen komen daar uit, voor een gedetailleerd overzicht zie bijlage 1:

- Eigen achterbannen, grofweg te onderscheiden in kerken en vredesbeweging
- Bevriende organisaties met standpunten die vermoedelijk wel aansluiten bij ons standpunt
- Politieke partijen: mogelijkheden voor lobby
- Vluchtelingen, die het probleem aan den lijve ondervinden
- Maatschappelijke organisaties: OS, etc waarmee wij ons verwant voelen en kunnen bereiken
- Vrouwen willen we bereiken en betrekken
- Jongeren, enige contacten maar niet heel veel.

WERKGROEPEN

Na de thee gaan we uiteen in een drietal werkgroepen. Hieronder een overzicht van de uitkomsten.

Werkgroep 1 Wat is maatschappelijk debat?

In deze werkgroep wordt stilgestaan bij de context van een maatschappelijk debat over veiligheid. We constateren dat er geen sprake is van maatschappelijk debat over veiligheid, er is alleen maar een dominante visie over onze eigen veiligheid, zonder te denken aan die van hen die getroffen worden door oorlogen. Daarnaast is er een kloof tussen politiek en bevolking. Dat is ook een dynamiek waarbij je kunt aansluiten (‘War is too important to be left to the generals – the economy is too important to be left to economists’).

Een gefaseerde aanpak zou het beste zijn. Eerst het stuk versterken door het gesprek aan te gaan met migranten, vrouwen, en andere groepen – zien of het stuk weerklank vindt. Dan het (verbeterde) stuk breder verspreiden.

Verder belangrijk om een tegengeluid te laten horen, een alternatief te bieden. Bestaande berichten en analyses vanuit de vredesbeweging zijn wel kritisch-analytisch, maar bieden geen alternatief. Dat doet inclusieve vrede wel. Belangrijke issues moeten in de pers weersproken worden, er moet aansluiting worden gezocht bij bestaande, actuele thema’s. Dat kan door een eigen blog, door een artikel in de pers bijvoorbeeld de Correspondent, etc.

Het doel zou kunnen zijn aan het eind van dit proces een einddocument te hebben (dat voor lobby doeleinden en verdere publicaties geschikt is). Te weinig tijd om dit verder uit te werken. Een ander doel zou kunnen zijn verjonging van de (vredes) beweging door jongeren meer te betrekken. Jongeren denken heel positief over een hoop dingen die onze gezamenlijke toekomst betreffen.

Er wordt een suggestie gedaan voor een andere naam van de website: samenveilig. Die spreekt aan, is kort en zet aan het denken.

Werkgroep 2 Acties

Deze werkgroep heeft zich gebogen over mogelijke acties om een breder publiek te bereiken:

- 2 sprekers nodig voor 18 november in Den Haag, veiligheid zonder leger
- Voorstel lezing Doopsgezinde kerk
- Artikel de Correspondent
- Spreekbeurten Doopsgezind en andere 'café's'
- Vredesbeweging eind mei 2017
- Flashmob
- Social media (twitter, facebook, facenews) inzetten, let wel op het gevaar het riool ingetrokken te worden, nuances bestaan niet op social media. Rekening houden met schade en reparatie.
- Arjan Lubach inzetten
- Jongeren willen met iets pakkends komen, bijvoorbeeld een minister van vrede
- Folderen.

Een oproep om ons te laten inspireren door wat de ander al doet!

Werkgroep 3 Stakeholder analysis

De essentie van de doelgroepen-analyse is na te gaan of zij belangstelling hebben voor veiligheid, hoe dat er uit zou kunnen zien, hoe het aansluit op hun leefwereld. Eerst luisteren, begrijpen van de specifieke groep, dan hem/haar vanuit zijn/haar eigen (door jou begrepen) overtuiging proberen aan te spreken. Analyseer je doelgroep, kijk naar waar ze voor gaan en wat ze weten en denken. Luister naar ze en plak je boodschap aan hun eigen denken. Het gaat om kennis, meningen en belangen te leren kennen van de ander, en daarbij aan te sluiten waar mogelijk.

Conclusie: verdere analyse van de stakeholders is nodig, maar vraagt tijd. Maar eerst moet een keuze worden gemaakt van doelgroepen: op welke willen wij ons richten? Welke zijn belangrijk en effectief? En dan: hoe pakken we dat aan?

EN NU AAN HET WERK....

Henk sluit de middag af en geeft aan hoe we verder kunnen gaan:

- Niet praten maar doen: wat kan ik nu zelf doen? Wat heb ik geleerd, wat ga ik ermee doen? Iedereen schrijft dit kort op en stuurt het naar Johannes die het zal samenvatten en verspreiden.
- Kerk en Vrede en Eirene geven aan dat ze open staan voor een projectvoorstel voor financiering van een vrijwilliger voor een bepaalde tijd (bijvoorbeeld 2-4 uur per week voor een jaar). Opvolging door het kernteam.
- Bijeenkomst van het kernteam om de uitkomsten uit te werken in een plan met het doel de stilte in het maatschappelijk debat te doorbreken.

Aanwezigen:

Henk Blom (kerk en Vrede)

Kees Nieuwerth (Quaker)

Fred Valkenburg (PAIS- SVAG)

Henk van Apeldoorn (Vredesmissies z. Wapens)

Lisanne Boersma (The Hague Peace Organisation)

Kees Kalkman (Ver. Dienstweigeraars/ AMOK)

Harry Schram (Eirene)

Paul den Hartog (Eirene)

Greetje Witte-Rang (Kerk en Vrede)

Maarten van der Werff (CPT NL)

Jan Schaake (Oorlog is geen Oplossing)

Peter van Leeuwen (PBI)

Johannes Borger (Quaker)

Jan Bervoets (Haags vredesplatform)

Cas Jansen (Eirene)

Carin Hereijgers (persoonlijke titel)